

produkcja ucierpiała z powodu zobowiązań środowiskowych ciążących na nich przez cały okres rozliczeniowy lub przez jego część, porównania pomiędzy kwotami płatności bezpośrednich otrzymanych w latach dotkniętych obowiązywaniem tych zobowiązań i płatności otrzymanych w latach nim niedotkniętych?

- 2) Czy art. 40 ust. 2 i 5 rozporządzenia Rady nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. upoważnia państwa członkowskie do przyjęcia jako podstawy uprawnienia do rewaloryzacji kwoty referencyjnej rolników, których produkcja ucierpiała z powodu zobowiązań środowiskowych ciążących na nich przez cały okres rozliczeniowy, porównania pomiędzy kwotą płatności bezpośrednich otrzymanych w ostatnim roku niedotkniętym obowiązywaniem zobowiązań rolnośrodowiskowych, również jeżeli rok ten jest wcześniejszy o osiem lat od okresu referencyjnego, i średnią kwotą roczną płatności bezpośrednich otrzymywaną w okresie referencyjnym?

(¹) Rozporządzenie (WE) Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 18 czerwca 2012 r. — GREEN — SWAN PHARMACEUTICALS CR, a.s. przeciwko Státní zemědělská a potravinářská inspekce

(Sprawa C-299/12)

(2012/C 273/09)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: GREEN — SWAN PHARMACEUTICALS CR, a.s.

Strona pozwana: Státní zemědělská a potravinářská inspekce (czeski urząd ds. rolnictwa i kontroli rolnictwa i żywności)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy następujące oświadczenie zdrowotne: „Preparat zawiera także wapno i witaminę D3, które przyczyniają się do zmniejszenia czynnika ryzyka w rozwoju osteoporozy i złamań” stanowi oświadczenie o zmniejszeniu ryzyka choroby w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 6) rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (¹), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. mimo że z oświadczenia tego nie wynika wyraźnie, że spożycie tego preparatu znacząco obniża czynnik ryzyka w rozwoju wspomnianej choroby?

wych i zdrowotnych dotyczących żywności (¹), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (²), mimo że z oświadczenia tego nie wynika wyraźnie, że spożycie tego preparatu znacząco obniża czynnik ryzyka w rozwoju wspomnianej choroby?

- 2) Czy pojęcie znaku handlowego lub marki w rozumieniu art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. obejmuje także informację handlową na opakowaniu produktu?
- 3) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że odnosi się on do (każdej) żywności, która istniała przed dniem 1 stycznia 2005 r., czy też do żywności, która została oznaczona znakiem towarowym lub marką i która istniała w tej postaci przed wskazaną datą?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Rz.U. L 404, s. 9).

(²) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazu oświadczeń żywieniowych (Dz.U. L 37, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-305/12)

(2012/C 273/10)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, D. Düsterhaus, A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania swego prawa krajowego do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (¹) lub w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 40 rzeczonej dyrektywy;

- nałożenie na Republikę Słowacką, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach przyjętych w celu dostosowania swego prawa krajowego do dyrektywy 2008/98/WE o dziennej kwocie w wysokości 17 136 EUR naliczanej od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na przyjęcie środków transponujących dyrektywę upłynął w dniu 12 grudnia 2010 r.

(¹) Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-308/12)

(2012/C 273/11)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: P. Hetsch, D. Düsterhaus, i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylając niektóre dyrektywy (¹), i w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 40 ust.1 teże dyrektywy;
- nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust.3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2008/98/WE o dziennej stawce w wysokości 67 314,24 EUR naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2008/98/WE upłynął w dniu 12 grudnia 2010 r.

(¹) Dz.U. L 312, s.3